

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka, ve věci

žalobce: **K.R.U.G. services, s. r. o.**, IČO: 055 09 254
se sídlem Štefánikova 314/13, Moravské Předměstí, 500 11 Hradec
Králové
zastoupený JUDr. Bc. Martinem Kulhánkem, advokátem
se sídlem AK Pražákova 1008/69, 639 00 Brno

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
se sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2020, čj. 5311/1.30/19-4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalovaný rozhodl dne 19. 2. 2020 o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně – Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj se sídlem v Brně a potvrdil správnost jeho rozhodnutí ze dne 26. 3. 2019, čj. 1004/9.30/19-10. Uvedeným rozhodnutím správní orgán uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle

ustanovení § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon č. 435/2004 Sb.“), jehož se žalobce dopustil tím, že umožnil výkon nelegální práce dle ust. § 5 písm. e) bod 2. cit. zákona, když v níže uvedených obdobích umožnil plnění úkolů, spočívajících v závislé práci pomocného dělníka ve výrobě, vyplývajících ze Smlouvy o dílo uzavřené dne 21. 8. 2017 mezi žalobcem a společností ORCHIDEA SP z o. o., se sídlem v Polsku, Marki, ul Tadeusza Kosciuszki 43, bez povolení k zaměstnání, níže uvedeným cizincům ukrajinské státní příslušnosti, kteří byli cit. zaměstnavatelem vysláni k výkonu práce na území České republiky, konkrétně na pracoviště výrobního závodu společnosti Gebauer & Griller Kabeltechnik spol. s r.o., na adrese Mikulov, Nádražní 677. Tím došlo k porušení § 95 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb.

1. A. O., v období od 22. 8. 2017 do 31. 1. 2018
2. B. V., v období od 29. 8. 2017 do 14. 10. 2017
3. B. N., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
4. B. V., v období od 29. 8. 2017 do 17. 11. 2017
5. D. M., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
6. B. S., v období od 22. 8. 2017 do 31. 1. 2018
7. D. K., v období od 22. 8. 2017 do 16. 1. 2018
8. D. L., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
9. D. O., v období od 22. 8. 2017 do 20. 10. 2017
10. F. Y., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
11. H. I., v období od 22. 8. 2017 do 21. 12. 2017
12. H. V., v období od 22. 8. 2017 do 22. 12. 2017
13. H. O., v období od 22. 8. 2017 do 31. 1. 2018
14. I. O., v období od 29. 8. 2017 do 7. 11. 2017
15. I. Y., v období od 29. 8. 2017 do 31. 10. 2017
16. K. H., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
17. K. N., v období od 22. 8. 2017 do 15. 12. 2017
18. K. H., v období od 23. 8. 2017 do 5. 1. 2018
19. K. O., v období od 22. 8. 2017 do 29. 9. 2017
20. K. R., v období od 29. 8. 2017 do 29. 9. 2017
21. L. S., v období od 22. 8. 2017 do 31. 1. 2018
22. L. K., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
23. M. Y., v období od 29. 8. 2017 do 23. 12. 2017
24. M. I., v období od 29. 8. 2017 do 30. 11. 2017
25. M. O., v období od 22. 8. 2017 do 24. 1. 2018
26. P. S., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
27. P. V., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
28. S. O., v období od 22. 8. 2017 do 31. 1. 2018
29. S. S., v období od 29. 8. 2017 do 29. 9. 2017
30. S. O., v období od 22. 8. 2017 do 29. 9. 2017
31. T. L., v období od 29. 8. 2017 do 14. 10. 2017
32. T. V., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
33. T. O., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
34. T. O., v období od 29. 8. 2017 do 31. 1. 2018
35. V. A., v období od 22. 8. 2017 do 22. 12. 2017
36. V. V., v období od 29. 8. 2017 do 31. 10. 2017

37.Z. D., v období od 22. 8. 2017 do 31. 1. 2018

Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta dle § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), ve výši 4 600 000,- Kč, dle § 140 odst. 4 písm. f) zákona č. 435/2004 Sb.

2. Orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že zahájil dne 16. 3. 2018 kontrolu na základě podkladů, dodaných Policií České republiky, Krajské ředitelství Jihomoravského kraje, odbor cizinecké policie, která provedla kontrolu společnosti Gebauer & Griller Kabeltechnik spol. s r.o. (dále jen „společnost GGK“), při níž byli zjištěni cizinci, kteří vykonávali v pracovním oděvu práce u strojů na výrobu kabeláže. Povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu ani žádnou jinou listinu, kterou by doložili oprávnění k výkonu práce v místě a čase kontroly, cizinci nepředložili.
3. V rámci součinnosti s Úřadem práce ČR – krajské pobočky v Brně – byla předána tabulka s cizinci, kteří měli vydáno povolení k zaměstnání (pro společnost DAR Corporation s.r.o.), a dále uvedeni cizinci, u nichž byla evidována informační karta u žalobce.
4. Dále orgán I. stupně těžil z doplněných listin společnosti GGK, a to seznamu pracovníků s uvedením počtu odpracovaných dnů v měsících, dále se společnost vyjádřila k některým pracovníkům – o 3 jí nebylo známo, že by se na pracovišti nacházeli a u 2 došlo k záměně jména, závěrem pak společnost uvedla, že se nejedná o její zaměstnance, ani zaměstnance, vyslané do GGK, ale jde o osoby, pracující pro externí dodavatele, s nimiž má GGK uzavřeny smlouvy o dílo, případně rámcové smlouvy o dílo.
5. Z vyjádření k žádosti o doplnění odpovědi pak uvedená společnost dne 18. 10. 2017 sdělila, že datum pod položkou „vstup“ je dnem, který je evidován jako první den vstupu konkrétního cizince do výrobního areálu společnosti GGK, dodaná evidence však nepředstavuje evidenci docházky ve smyslu zákoníku práce, neboť tuto je povinen vést jejich zaměstnavatel, nikoliv společnost GGK, která jejich zaměstnavatelem není. Jedná se o pracovníky subdodavatelů společnosti.
6. Žalovaný měl dále k dispozici sdělení žalobce ze dne 7. 10. 2017, v němž je uvedeno, že dokládá Rámcovou smlouvu o dílo, uzavřenou dne 22. 8. 2017 se společností GGK, k požadavku na výpis či evidenci docházky každého z cizinců, kteří dne 21. 9. 2017 pracovali ve výrobních prostorách společnosti GGK s uvedením počtu odpracovaných dnů pak žalobce odkázal na společnost ORCHIDEA SP z o.o. (dále jen „společnost Orchidea“). Z rozhodnutí orgánu I. stupně dále vyplývá, že mu byla předložena Smlouva o podnikatelském nájmu věcí movitých, uzavřená dne 22. 8. 2017 mezi žalobcem a GGK vč. přílohy, Objednávka společnosti GGK ze dne 19. 8. 2017, a dále Smlouva o dílo, uzavřená mezi oběma subjekty dne 21. 8. 2017. Jako další podklad je uvedena Objednávka žalobce ze dne 15. 8. 2017 na přepravu, vystavená pro P. Š., AUTODOPRAVA P&V, a Rámcová smlouva o poskytnutí ubytování ze dne 21. 8. 2017, uzavřená mezi žalobcem a p. Z. Š.
7. Z podkladu Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ze dne 1. 12. 2017 vyplynulo, že bylo provedeno šetření ve společnosti Orchidea, přičemž bylo zjištěno, že na adrese se nachází pouze virtuální kancelář. Součástí je i seznam jmen cizinců, kteří ve společnosti Orchidea nikdy nepracovali, cizinců, kteří byli ve firmě zaměstnání od 18. 9. 2017 do 15. 11. 2017 (fyzicky v Polské republice nikdy nepracovali, byli v ČR na

proškolení), a dále cizinců, kteří jsou stále zaměstnáni u společnosti Orchidea (byli na školení v ČR a nyní pracují v Polské republice). Žalovaný ve svém rozhodnutí dále odkazuje na podklad – Sdělení Svazu průmyslu a dopravy ČR ze dne 14. 12. 2017, v němž se uvádí, že žalobce nikdy nepodal žádost o posouzení splnění podmínek za účelem zvyšování dovednosti a kvalifikace ve smyslu ust. § 178b odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), včetně plánu zácviku.

8. Rozhodnutí orgánu I. stupně dále popisuje obsah výpovědí 38 účastníků řízení, kteří byli vyslechnuti v průběhu 21. a 22. 9. 2017 a popsali vesměs svoji cestu do ČR prostřednictvím polské firmy Orchidea. Z uvedených výpovědí vyplývá, že tito pracovníci vesměs přijeli do Polska za prací, kterou měli zprostředkovanou většinou prostřednictvím internetu či známých, někteří již předtím měli v Polsku jinou pracovní zkušenost. Někteří pracovníci podepsali v Polsku pracovní smlouvu u firmy Orchidea, znají prostředníky I. a V. Po příjezdu do ČR obdrželi pracovní trička a boty, dostali čipy a všichni účastníci vypověděli, že absolvovali bezpečnostní školení a zácvik na strojích, bylo jim přislíbeno, že po absolvování měsíčního školení obdrží výplatu cca 13 zlotých na hodinu, někteří obdrželi prostřednictvím I. zálohu do 2 000 Kč. Někteří pracovníci uvedli, že mají nějaké dokumenty, které je dle ujištění prostředníka opravňují k legálnímu pobytu i práci. Bylo jim řečeno, že aby mohli posléze pracovat v Polsku, musí absolvovat měsíční proškolení v České republice.
9. Orgán I. stupně dále ve svém rozhodnutí odkázal na poskytnutí součinnosti dle § 8 písm. f) kontrolního řádu panem D. L., který je HR manažerem společnosti GGK dne 16. 4. 2018, který mj. uvedl, že společnost se zabývá výrobou elektrokabelů pro automobilový průmysl. Činnost je zajišťována vlastními zaměstnanci, agenturními zaměstnanci a dále spolupracujícími se subdodavateli. Subdodavatelem byl i žalobce, nyní je jím společnost AZBE s.r.o. Upřednostňována je spolupráce s agenturami práce, z důvodu navýšení poptávek však byli nuceni zajistit část zakázek dodavatelsky. V případě navýšení objednávek využijí na základě nabídky smlouvy o dílo, které podepisuje jednatel. K evidenci počtu pracovníků v určitý den slouží čipy, docházku kontroluje přímý nadřízený – vedoucí směny, mistr výroby. Externí pracovníky si řeší koordinátor dané skupiny za zhotovitele, jmenný seznam se aktualizuje dle potřeby. Evidenci odpracované doby vede koordinátor, elektronický čip umožňuje vstup do budovy a pohyb po ní. Školení BOZP prochází školícím cyklem společnosti – vstupní a práce na produktech. Součinnost (viz výše) poskytl i pan I. M., vedoucí výroby pro společnost GGK, který vede, řídí a organizuje svěřený výrobní úsek a personální plánování, zajišťuje komunikaci s jinými subjekty, které se podílí na zpracování zakázek společnosti. Jednání s koordinátory zajišťuje jím určený spolupracovník. Z plánovacího oddělení je předán odhad plánované výroby 18 týdnů předem, p. M. ve svém oddělení připraví plán výroby pro externí subdodavatele, kteří jsou rozdělení dle jednotlivých výrobních úseků. Žalobce byl na dvou výrobních úsecích, ani jedna z takových společností však nezhotovovala celý výrobek, ale podílela se počtem určitých operací. Vlastníkem pracoviště je společnost GGK, pracoviště jsou pronajata na základě písemných smluv. Pracovník GGK naveze vstupní materiál k výrobnímu úseku a další manipulace si již zajišťuje subdodavatel. Odvoz z výrobního úseku zajišťuje opět pracovník GGK.
10. Orgán I. stupně dále uvedl, že do spisu byla založena Rámcová smlouva o dílo ze dne 22. 8. 2017, Dohoda o ukončení Rámcové smlouvy ze dne 31. 1. 2018, Objednávky ze

dne 19. 8. 2017, 29. 9. 2017, 31. 10. 2017, 22. 12. 2017, 19. 12. 2017 a 21. 9. 2017. Dále byly předloženy Faktury, vystavené žalobcem společností G GK společně s předávacími protokoly za vybrané období, Vstupní školení BOZP a PO včetně prezenční listiny společností G GK, Vstupy do objektu společností G GK pracovníky žalobce a souhrn odpracovaných dní za vybrané období. Správní orgán rovněž pořídil přípis Údaje z registrů ČSSZ a ÚP k žalobci za období od 1. 7. 2005 do 17. 5. 2018.

11. V návaznosti na skutečnosti, uvedené v bodě 9, poskytl správnímu orgánu součinnost jednatel žalobce, pan R. K., který mj. uvedl, že předmětem podnikání žalobce je obchod a služby dle živnostenského zákona, kdy je zajišťováno zhotovení zakázek ve spolupráci s jinými subjekty, žalobce vlastní zaměstnance nemá. Spolupráce se společností G GK byla zahájena na přelomu srpna a září, byla uzavřena rámcová smlouva, vč. smluv o pronájmu prostor a věcí movitých (stroje, přepravní bedny), dodatkem k uvedeným smlouvám jsou vždy řešeny konkrétní potřeby objednatele. V dané době žalobce spolupracoval se společností Orchidea, s níž byla uzavřena smlouva o dílo, vč. následných dodatků. Tato spolupráce byla zahájena na základě doporučení, prověřili si možné kapacitní zajištění dodávek společností G GK, mělo se jednat o pracovníky polské společnosti, kteří budou vysláni k výkonu práce na území ČR, žalobci bylo přislíbeno, že veškeré doklady k vyslání pracovníků budou v pořádku, jednání se účastnil zástupce zhotovitele V. Y. a žalobce si neověřoval, zda osoby pracovaly u svého zaměstnavatele na území Polska, než byly vyslány k výkonu práce na území ČR. Konkrétní pracovníci prověřováni nebyli, zástupce zhotovitele sdělil žalobci, že všichni pracovníci jsou zaměstnanci zhotovitele. Žalobce nevěděl, jakým způsobem byla sjednána jejich mzda, bylo řečeno, že všichni obdrželi zálohu. Žalobce obdržel zadání práce od objednatele, na základě jednání se zhotovitelem byl určen počet pracovníků. Objednatel tedy vystavil objednávku, ta byla mailem zaslána žalobci, ten ji přeposlal zhotoviteli, který zajistil potřebný počet pracovníků pro zhotovení zakázky. Evidenci odpracované doby měli na starosti koordinátoři, objednatel zajišťoval školení, za odvedenou zakázku odpovídal žalobce objednateli, stroje a vybavení měl žalobce pronajaty od objednatele vždy v rozsahu dle konkrétní objednávky. Objednatel pracovníky proškolil a vydal jim pracovní trička vždy v určité barvě. Dále z vyjádření žalobce vyplynulo, že nemá k dispozici žádnou fakturu od společnosti Orchidea, úhradu poskytnutého plnění na základě smlouvy o dílo poskytoval třetím inkasujícím společností dle dojednaného postupu (celkem 8 českých společností).
12. Z pořízeného výpisu z Integrovaného portálu MPSV bylo v řízení zjištěno, že žalobce není držitelem povolení ke zprostředkování zaměstnání.
13. Dne 12. 2. 2019 proběhlo před správním orgánem jednání, v jehož rámci byla slyšena jako svědek Ing. J. G., inspektorka orgánu I. stupně, a paní J. O., pracovník společnosti G GK – kontrolor kvality, vyslechnut byl i pan M. (viz bod 9).
14. Z následného vyjádření žalobce vyplynulo, že smlouva o dílo se společností Orchidea byla uzavřena za účelem subdodavatelského plnění zakázky, kterou si u žalobce objednala společnost G GK, v jejímž areálu byly dány do podnájmu společnosti Orchidea části společnosti včetně strojového vybavení a tato společnost se jako zhotovitel zavázala k obstarání pracovníků, vybavených všemi oprávněními, včetně povolení k pobytu, žádný zaměstnanec žalobce na pracovišti nepobýval. Žalobce ani nevěděl, jací pracovníci společnosti Orchidea budou dílo realizovat, a nemohl předpokládat, že cit. společnost využije pracovníky, kteří by na zdejším území vykonávali práci v rozporu s vydaným

povolením k práci, či bez něho. Pokyny dostávali uvedení pracovníci od koordinátora společnosti Orchidea. Žalobci nebylo známo, zda tato společnost odváděla povinné odvody, či zda pracovníky přihlásila do systému sociálního pojištění.

15. Rozhodnutí orgánu I. stupně pak vázalo spáchání přestupku umožnění výkonu nelegální práce dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., ze strany žalobce, zejména na základě znění § 5 písm. e) bod 2 tohoto zákona a ustanovení § 95 téhož, kdy v jeho odst. 1 je upravena povinnost mít povolení k zaměstnání i v případech, kdy má být cizinec, jehož zaměstnavatelem je zahraniční subjekt, vyslán k výkonu práce na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících ze smlouvy s českou právnickou nebo fyzickou osobou. Dle odst. 2 je pak povinností tuzemské právnické či fyzické osoby projednat před uzavřením takové smlouvy s příslušnou krajskou pobočkou Úřadu práce zejména počty a profese vysílaných zaměstnanců a bodu jejich vyslání, odst. 3 pak určuje, že žádost o vydání povolení k zaměstnání pro vysílané cizince podává právnická nebo fyzická osoba, která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě budou cizinci vysíláni do ČR a tato osoba je zodpovědná za to, že cizinci mají platná povolení k zaměstnání a oprávnění k pobytu na území České republiky po celou dobu jejich vyslání zahraničním zaměstnavatelem.
16. Neexistenci situace upravené ustanovením § 98a zákona č. 435/2004 Sb., kdy cizinci vyslání na zdejší území, nepotřebují potřebné povolení, pokud jsou vysláni výlučně za účelem zvyšování dovednosti a kvalifikace, vázal orgán I. stupně na provedené listinné důkazy, kterými měl za prokázané, že společnost GGK uzavřela s žalobcem smlouvu o dílo, a žalobce uzavřel smlouvu o dílo se společností Orchidea. Činnosti, vykonávané cizinci na pracovišti společnosti GGK, byly fakturovány jako zhotovené dílo, a za práci uvedených cizinců žalobce zcela nelogicky fakturoval společnosti Orchidea prostřednictvím dalších společností. I společnost Orchidea tak za práci cizinců dostala zaplacené a věděla, že tito na pracovišti společnosti GGK nebyli výhradně za účelem zvýšení kvalifikace, ale že vykonávají činnosti účtované jako zhotovené dílo.
17. Žalovaný pak rozhodnutím ze dne 19. 2. 2020 shledal rozhodnutí orgánu I. stupně souladným se zákonnou právní úpravou, když co do zjištěného skutkového stavu se ztotožnil s jeho závěry, dle nichž polská společnost žalobci neposkytovala přeshraničně službu ve smyslu § 98 písm. k) zákona č. 435/2004 Sb., svůj závěr podpořil jednak zněním Směrnice o vysílání pracovníků č. 96/71/ES ze dne 16. 12. 1996, ve znění platném do 28. 7. 2018, s tím, že přeshraniční poskytování služeb nelze zneužívat a využívat jej k zastření toho, že dochází k faktickému začlenění cizinců do pracovního trhu ČR, jednak pak závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 2. 2018, čj. 7 Azs 374/2017, nebo ze dne 31. 1. 2018, čj. 2 Azs 289/2017, které pojednaly ve smyslu cit. směrnice o uvedené problematice. Žalovaný se zabýval i výší uložené pokuty a seznal ji souladnou s principy správního trestání a odpovídající judikaturou.

II. Žalobní argumentace

18. Žalobce namítal nesprávnost rozhodnutí žalovaného, s tím, že již prvostupňový správní orgán nezjistil úplně a přesně skutkový stav věci, a posléze tak byl učiněn nesprávný právní závěr.

19. Provedené důkazy považoval žalobce za tendenčně vyložené pouze v jeho neprospěch, zejména ve vztahu k organizaci práce na pronajatých strojích a ve výrobní hale. Pracovníkům na pracovišti byly udíleny pokyny a byli řízeni zaměstnancem společnosti Orchidea (koordinátorem), pracovali s pracovními pomůckami, které byly na pracovišti k dispozici od společnosti Orchidea, která je zčásti odkoupila a zčásti pronajala od žalobce. Za účelem rozlišení zaměstnanců GGK a pracovníků Orchidea, kteří pro žalobce realizovali sjednané dílo, vybavil některé z nich žalobce oblečením se svým logem. Takové rozlišení bylo nutné zejména z důvodu organizace práce a udílení pokynů, jak vypověděl pan M., toto bylo účelově přehlíženo a naopak byla zdůrazněna výpověď paní O., která sice měla řídit pracovníky společnosti Orchidea, která však nehovoří ukrajinsky a měla-li nějaké připomínky k provádění díla, sdělila je svému smluvnímu partnerovi – společnosti Orchidea. Není tedy pravda, že by pracovníci plnící jménem svého zaměstnavatele pro žalobce subdodávku, byli řízeni zaměstnanci GGK. Z výpovědí zaměstnanců GGK plyne, že se zaměstnanci společnosti Orchidea nepřicházeli buď vůbec do styku, anebo jen zcela výjimečně, řízení těchto pracovníků obstarávala jejich mateřská společnost prostřednictvím k tomu určených koordinátorů, kteří dostávali pokyny k provedení díla od žalobce. Pokud některé výrobky přebíral přímo zaměstnanec GGK, sjednaly tento postup všechny tři zainteresované společnosti za účelem efektivit a zjednodušení předávání díla a žalobce s takovým postupem plně souhlasil a pověřil GGK kontrolou daného výrobku. Všechny tři společnosti prostřednictvím svých zaměstnanců však vystupovaly samostatně a každá z nich plnila vlastní individuálně určený závazek.
20. Žalobce namítal, že neměl důvod ani povinnost kontrolovat, jakými svými zaměstnanci bude společnost Orchidea plnit subdodavatelskou smlouvu o dílo a zda využije zaměstnance, kteří by na území ČR vykonávali práci v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez něho. Proto bylo ve smlouvě o dílo v čl. 2.6 sjednáno, že „Zhotovitel je povinen obstarat provedení díla pouze pracovníky, kteří pro daný předmět činnosti mají všechna právními předpisy požadovaná oprávnění, včetně povolení k pobytu pro cizince“. Správní orgány nijak nezkoumaly, zda a v jaké míře byl žalobce informován o tom, jací pracovníci budou plnit jednotlivé subdodávky, k nimž byla uzavřena smlouva o dílo. Žalobce způsob jejího plnění nijak neovlivňoval, pokud by tak činil, byl by popřen smysl uvedené smlouvy, neboť způsob provedení je ponechán na vůli zhotovitele.
21. Žalobce je přesvědčen, že pro rozhodování žalovaného nebylo podstatné, zda a jaké měl žalobce zaměstnance, obdobně pracuje např. ve stavebnictví řada firem, majících jen minimum svých zaměstnanců a delegujících veškeré činnosti na subdodavatele.
22. Žalobce namítl, že došlo k porušení zásady § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), když nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgány opakovaně uváděly, že žalobce nepředložil nájemní smlouvy či jiné listiny, ač si tyto měly a mohly vyžádat od smluvního partnera žalobce.
23. Jako zásadní pochybení správních orgánů žalobce označil jejich posouzení rozsahu umožnění zaměstnávání cizinců. Před vydáním rozhodnutí nebylo dle jeho názoru dostatečně prokázáno, že umožnil výkon práce všem pracovníkům, zajištěným na místě v době kontroly, nebyla zjišťována jejich identita a jejich vztah k žalobci. Mnozí z nich nebyli vyslechnuti a mnozí z vyslechnutých ani neznali jméno žalobce a ve své výpovědi ho neuvedli. Propojení všech pracovníků nelze dovozovat z výpovědí několika z nich,

uváděli pouze, že plnili pracovní úkoly ve vztahu k jejich zaměstnavateli – společnosti Orchidea. Pokud byl kontrolnímu orgánu předán přehled přítomnosti v areálu GGK, jednalo se pouze o evidenci osob, resp. jejich přenositelných čipů a tento přehled tak nedokazuje, že osoby skutečně vstoupily do areálu, či tam nevstoupil na jejich čip někdo jiný a nelze tím prokázat, jakou činnost uvedené osoby na pracovišti plnily.

24. Vztah žalobce k uvedeným cizincům měl být prokázán rozsáhlejšími svědeckými výpověďmi, jak uvedl ve svém rozsudku NSS pod čj. 6 A 65/2000 ze dne 19. 2. 2004. Protokoly o výpovědích účastníků řízení plynuly z řízení, vedeného Policií České republiky, a to Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje – Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytových agend, kdy nebyli slyšeni jako svědci, ale jako účastníci řízení a nelze tak brát za prokázané, že hovořili pravdu, žalobce nemohl být přítomen a byl tak zkrácen na svých právech – viz rozhodnutí NSS ze dne 20. 1. 2006, čj. 4 As 2/2005, omezenost použitelnosti takových důkazů je vyjádřena i v rozhodnutí NSS ze dne 6. 2. 2014, čj. 6 As 147/2013.
25. Ve vztahu k uložené pokutě pak žalobce sdělil, že žalovaný nezohlednil, že žalobce již ukončil své podnikatelské aktivity a jeho příjmy od provedené kontroly klesly na nulu. Není tak schopen uhradit uloženou pokutu z provozu svého podnikání, byl by schopen zaplatit 400 000,- Kč z výnosů svých dřívějších podnikatelských aktivit, konkrétně z dosud neuhrazené zápůjčky. Částka uložené pokuty je pro něho zcela likvidační, v této souvislosti poukazuje na dosavadní soudní judikaturu, která částku, která je sama o sobě schopná přivodit platební neschopnost pachatele a existenční potíže, za likvidační považuje.
26. Žalobce navrhl zrušení obou rozhodnutí správních orgánů, žádal přiznat náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

27. Z písemného vyjádření žalovaného ze dne 16. 6. 2020 vyplývá, že správní orgán setrvává na svém rozhodnutí o spáchání přestupku žalobcem dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., jehož se dopustil tím, že umožnil výkon nelegální práce dle § 5 písm. e) bod 2 tohoto zákona v konkretizovaných obdobích 37 cizincům ukrajinské státní příslušnosti, kteří byli zaměstnavatelem – společností Orchidea – vyslání k výkonu práce na území České republiky, konkrétně na pracoviště výrobního závodu Gebauer & Griller Kabeltechnik, spol. s r.o., a to na adrese Mikulov, Nádražní 677, kdy umožnil plnění úkolů, spočívajících v závislé práci pomocného dělníka ve výrobě a vyplývajících ze Smlouvy o dílo, uzavřené dne 21. 8. 2017 mezi žalobcem a společností Orchidea, a to bez povolení k zaměstnání, čímž bylo porušeno ust. § 95 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb.
28. Žalovaný je přesvědčen, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, spáchání přestupku žalobcem bylo v daném případě prokázáno a rozhodnutí správních orgánů jsou správná. Žalovaný se ve svém odůvodnění rozhodnutí o odvolání řádně a přezkoumatelným způsobem zabýval námitkami žalobce, na své odůvodnění proto plně odkázal, ovšem i na rozhodnutí orgánu I. stupně, neboť obě rozhodnutí spolu tvoří jeden celek, duplicitní vypořádání žalobcových námitek by tak bylo nadbytečné – viz např. rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě čj. 22 Ca 294/2009 ze dne 10. 3. 2011, či usnesení Vrchního soudu v Praze čj. 6 A 68/1993 ze dne 7. 5. 1993 – „Soud, který se ztotožní s přiléhavou a

fundovanou argumentací žalovaného, se v případě totožnosti žalobních námitek s námitkami uvedenými v odvolání nemusí již k věci duplicitně vyjadřovat a může odkázat na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí“. „Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil“ – rozhodnutí NSS ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

29. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). O věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky ust. § 51 s.ř.s.
30. K první žalobní námitce – viz bod 18 – která je obecného charakteru, krajský soud rovněž pouze obecně uvádí, že nedostatečné zjištění stavu věci nezaznamenal, neboť ze správního spisu plyne, že u společnosti GGK byla orgánem I. stupně provedena kontrola ve spolupráci s orgánem policie, jejímž předmětem bylo dodržení jak pobytových, tak zaměstnaneckých předpisů u cizinců, jejichž přítomnost na pracovištích této společnosti byla fyzicky zjištěna kontrolními orgány.
31. V dalším pak žaloba argumentovala tím, že pracovníci společnosti GGK a pracovníci společnosti Orchidea, kteří pracovali pro žalobce a realizovali pro něho dílo, byli rozlišení oblečením s logem, toto bylo nutné zejména pro organizaci práce a dále popisuje, kteří zaměstnanci byli kým řízeni. Všechny tři společnosti prostřednictvím svých zaměstnanců vystupovaly však samostatně a každá z nich plnila vlastní individuálně určený závazek. Žalobce je pak přesvědčen, že dílo bylo realizováno na základě smlouvy zaměstnanci vyslanými za tímto účelem jejich zaměstnavatelem a žalobce tak neměl důvod ani povinnost kontrolovat, jakými svými zaměstnanci bude Orchidea plnit subdodavatelskou smlouvu o dílo.
32. Zde krajský soud zdůrazňuje znění právní úpravy, obsažené **v zákoně č. 435/2004 Sb., kde dle § 140 odst. 1 písm. c)** se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba přestupku tím, že umožní výkon nelegální práce podle **§ 5 písm. e) bodu 1 nebo 2**. V ustanovení § 5 jsou vymezeny některé instituty, pod písm. e) **v bodě 2** je za nelegální práci považována práce vykonávaná cizincem v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle tohoto zákona vyžadováno, nebo v rozporu se zaměstnaneckou kartou, kartou vnitropodnikově převedeného zaměstnance nebo modrou kartou vydanými podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky nebo bez některé z těchto karet; to neplatí v případě výkonu jiné práce podle § 41 odst. 1 písm. c) zákoníku práce (toto ustanovení upravuje povinnost zaměstnavatele převést na jinou práci zaměstnance v případě, koná-li těhotná zaměstnankyně, zaměstnankyně, která kojí, nebo zaměstnankyně – matka do konce devátého měsíce po porodu práci, kterou nesmějí být tyto zaměstnankyně zaměstnávány nebo která podle lékařského posudku ohrožuje její těhotenství nebo mateřství).

33. Citovaná právní úprava pak bezprostředně navazuje na znění **§ 178b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky**, podle něhož se dle **odst. 1)** rozumí pro účely tohoto zákona zaměstnáním výkon činnosti, ke které cizinec potřebuje povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu. Za zaměstnání se rovněž považuje plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti právnické osoby zajišťovaných společníkem nebo členem statutárního nebo jiného orgánu obchodní společnosti pro obchodní společnost nebo členem družstva nebo členem statutárního nebo jiného orgánu družstva pro družstvo. V **odst. 2)** je dále uvedeno, že zaměstnavatelem se pro účely tohoto zákona rozumí právnická nebo fyzická osoba, která cizince zaměstnala, a cizinec pro výkon takové činnosti potřebuje povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu. Za zaměstnavatele se rovněž považuje právnická osoba, pro kterou cizinec v postavení společníka nebo člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu obchodní společnosti nebo v postavení člena družstva nebo člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu družstva plní úkoly vyplývající z předmětu činnosti této právnické osoby, pokud se k takovému plnění úkolů vyžaduje podle zvláštního právního předpisu povolení k zaměstnání. V **odst. 4)** je upraveno, že za zaměstnání se pro účely tohoto zákona nepovažuje, jde-li o cizince vyslaného svým zahraničním zaměstnavatelem za účelem zvyšování dovednosti a kvalifikace na základě smlouvy s českou právnickou nebo fyzickou osobou k výkonu jeho práce u tohoto zahraničního zaměstnavatele mimo území České republiky. Vláda rozhodne, kdy může být cizinec vyslán do české právnické nebo fyzické osoby za účelem podle věty první, celková doba pobytu cizince podle věty první nesmí přesáhnout 6 měsíců.
34. Zákon č. 435/2004 Sb., upravuje zaměstnávání zaměstnanců ze zahraničí v části čtvrté. Konkrétně **§ 95 upravuje nutnost povolení k zaměstnání i v případě, má-li být cizinec, jehož zaměstnavatelem je zahraniční subjekt, svým zaměstnavatelem na základě smlouvy s českou právnickou nebo fyzickou osobou vyslán k výkonu práce na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy. Před uzavřením smlouvy, na jejímž základě dojde k vyslání cizinců k výkonu práce na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy, je tuzemská právnická nebo fyzická osoba povinna projednat s příslušnou krajskou pobočkou Úřadu práce zejména počty a profese vysílaných zaměstnanců a dobu jejich vyslání. Žádost o vydání povolení k zaměstnání pro vysílané cizince podává právnická nebo fyzická osoba, která uzavřela smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě budou cizinci vysláni na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy. Tato osoba je odpovědná za to, že cizinci mají platná povolení k zaměstnání a oprávnění k pobytu na území České republiky pro celou dobu jejich vyslání zahraničním zaměstnavatelem.**
35. Tvrzení žalobce, cit. v bodě 31, že neměl důvod ani povinnost kontrolovat, jakými svými zaměstnanci bude zahraniční subjekt plnit pro něho ze smlouvy své povinnosti, nemůže ve světle právní úpravy, citované v bodě 34, obstát. Poukaz na ustanovení čl. 2.6 uzavřené smlouvy o dílo (bod 20) žalobce uvedené zákonné povinnosti nemůže zbavit, neboť toto ustanovení nerespektuje platnou právní úpravu.
36. Krajský soud pak dále plně odkazuje na rozhodnutí žalovaného, v němž je vyčerpávajícím způsobem odůvodněno, proč se u pracovníků, vyjmenovaných v bodě 1, nemohlo jednat o zaměstnance, na které by bylo lze vztáhnout znění § 98 zákona č. 435/2004 Sb., tedy, že by se mohlo jednat o zaměstnance, na které se povinnost povolení k zaměstnání nevztahuje z důvodů, vyjmenovaných pod písm. a) – t), kdy žalovaný velmi

podrobně objasnil i případy možného poskytování přeshraničního provádění díla jako poskytování služby dle Směrnice o vysílání pracovníků č. 96/71/ES ze dne 16. 12. 1996, ve znění platném do 28. 7. 2018 (str. 4 – 6 rozhodnutí), a to včetně soudní judikatury, vztahující se k uvedené problematice v rozhodnutích Nejvyššího správního soudu, který se opakovaně ve svých rozhodnutích podobným obcházením zákona zabýval, viz např. rozhodnutí ze dne 28. 2. 2018, sp. zn. 7 Azs 374/2017, či ze dne 31. 1. 2018, sp. zn. 2 Azs 289/2017, jak konstatoval i správní orgán v rozhodnutí ze dne 26. 3. 2019.

37. Žalobní námitka vztahující se k nedostatečnému zjištění všech skutečností i množství pracovníků, kteří měli pro žalobce vykonávat práci s tím, že mělo dojít k obsažnějším výpovědím je dle přesvědčení krajského soudu nerelevantní, zejména z důvodu, že z protokolu orgánu I. stupně o provedení důkazů ze dne 12. 2. 2019 vyplývá, že zástupce žalobce byl substitučně zastoupen JUDr. J. Š. nejen v průběhu výsledků svědků p. M., p. O. a Ing. G., ale zejména též právě při jednání cit. dne, v jehož průběhu byly konstatovány veškeré listinné důkazy, včetně výsledků osob, uvedených výše v bodě 1, a zástupce žalobce nenavrhoval jejich doplnění. Pokud tedy nebyla podobná námitka uplatněna v průběhu správního řízení, ač tomu nic nebránilo poté, co byl zástupce žalobce seznámen s veškerými podkladovými materiály věci, její uplatnění až v žalobě není opodstatněné. Z průběhu správního spisu je patrné, že žalobce na oznámení o ukončení dokazování reagoval přípisem, v němž zpochybňoval své zavinění tím, že dle smlouvy o dílo, kterou uzavřel se společností Orchidea, jemu žádné povinnosti vůči zaměstnancům, kteří budou plnit ujednané dílo, nevznikly. Skutečnosti, že citovaní zaměstnanci byli pracovníky, kteří ujednané dílo plnili a skutečnosti, které vypověděli v rámci dokazovaného šetření, zpochybňovány ze strany žalobce nebyly. Z výše uvedené argumentace pak plyne i závěr o nerelevantnosti žalobcovy námitky uvedené v bodě 24, tedy, že byl zkrácen na svých právech, když nemohl vyjmenovaným zaměstnancům shora klást případné dotazy. Žalobce neuvedl jediný konkrétní důvod, na základě něhož by chtěl tvrdit, že pracovníci nevypovídali pravdu, toto sdělil pouze obecně, proto krajský soud uzavírá, že s ohledem na skutečnost, že z výpovědí cit. osob vyplývají prakticky shodné skutečnosti ohledně fungování organizace náboru pracovníků společností Orchidea, i provozu a organizace práce u firmy GGK, nemá soud závažnějších důvodů se jakkoliv domnívat, že v průběhu výpovědí účastníků řízení, vedených orgánem Policie, tito nevypovídali pravdivé údaje. Konečně, žádnou takovou skutečnost žalobce, jak uvedeno výše, v průběhu správního řízení neuvedl.
38. Krajský soud po přezkoumání věci dospěl k závěru, že správní orgán zjistil dostatečně stav věci, tj. spáchání přestupku žalobce, spočívajícího v umožnění nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 2. zákona č. 435/2004 Sb., zde soud odkazuje na zjištění, podrobně popsaná rozhodnutím orgánu I. stupně, kdy žalobce měl s odkazem na znění ustanovení § 95 tohoto zákona (viz bod 34) jednoznačně povinnost projednat s příslušnou krajskou pobočkou Úřadu práce zejména počty a profese vysílaných zaměstnanců a dobu jejich vyslání, neboť byl tím, kdo uzavřel smlouvu se zahraničním zaměstnavatelem, na jejímž základě budou cizinci vysláni na území České republiky k plnění úkolů vyplývajících z této smlouvy, a tedy osobou, odpovědnou za to, že cizinci mají platná povolení k zaměstnání a oprávnění k pobytu na území České republiky pro celou dobu jejich vyslání zahraničním zaměstnavatelem. Žalobce tak neučinil a jeho námitky k uvedené povinnosti nejsou a nemohou být z výše uvedených skutečností shledány jako důvodné.

39. K žalobní námitce o likvidační výši pokuty pak krajský soud připomíná, že žalobce podal současně s žalobou žádost o přiznání odkladného účinku žaloby, této žádosti krajský soud usnesením ze dne 29. 6. 2020 nevyhověl a učinil tak zejména z toho důvodu, že žalobce svá tvrzení o tom, že ukončil podnikatelské aktivity a jeho příjmy klesly na nulu, nijak nedoložil. Soud pak konstatuje, že žalobce tak neučinil ani poté, co bylo takto rozhodnuto, ač žadatel má možnost doložit v takovém případě rozhodné skutečnosti i později a v uvedeném smyslu žalobce i poučil. Konečně, z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se finančními poměry žalobce v době rozhodování (2/2020) zodpovědně zabýval, v odůvodnění rozhodnutí uplatnil informace, získané ze Sbírký listin, kde vyplynulo z Rozvahy ke dni 31. 12. 2018, Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2018 a Přílohy k účetní závěrce za rok 2018, že v r. 2018 činil výsledek hospodaření žalobce 503 000 Kč, obrát činil 5 490 000 Kč, aktiva činila v r. 2017 - 7 500 000 a jednalo se o oběžná aktiva, vlastní kapitál činil 7 248 000 Kč, závazky 252 000 Kč a nerozdělený zisk z minulých let pak částku 6 745 000 Kč. Došlo tak u žalobce oproti r. 2017 ke zmenšení finančních toků, nicméně z veřejných rejstříků lze seznat, že s žalobcem nebylo vedeno insolvenční řízení a nebyl zrušen, nevstoupil do likvidace, což by mohlo vypovídat případně o ukončování jeho činnosti. Žalovaný tak dospěl k závěru, že uložená pokuta sama o sobě nezpůsobí platební neschopnost žalobce, ani nelze mít za to, že by jej nutila k ukončení podnikatelské činnosti, tedy není likvidačního charakteru, když nedosahuje ani výše jeho nerozděleného zisku.
40. Pokud tedy žalobce v žalobě odkazoval na nález Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02 s tím, že soud považuje pokuty, uložené právníky a fyzickým osobám v likvidační výši, za nepřipustné a dále argumentoval rozhodnutím NSS ze dne 20. 4. 2010, sp. zn. 1 As 9/2008 ze dne 20. 4. 2010, které modifikovalo definici likvidační pokuty jako sankci: „která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží“, krajský soud po pečlivém přezkoumání věci nebezpečí takového dopadu v případě žalobce s ohledem na výše uvedené skutečnosti neshledal.
41. Dle zákona č. 435/2004 Sb., a jeho ustanovení § 140 odst. 4 písm. f) lze uložit právníky osobě nebo podnikající fyzické osobě za přestupek umožnění výkonu nelegální práce podle § 5 písm. e) bodu 1 nebo 2 pokutu ve výši do 10 000 000 Kč. Žalovaný odůvodnil uloženou výši pokuty 4 600 000 Kč povahou a závažností přestupku, významem zákonem chráněného zájmu, způsobem spáchání přestupku, jeho následkům a okolnostem věci a povahou činnosti žalobce. Ve svém rozhodnutí odkázal jednak na odůvodnění orgánu I. stupně, s nímž se ztotožnil a krajský soud pak po přezkoumání věci rovněž na odůvodnění rozhodnutí ze dne 26. 3. 2019 v uvedeném směru odkazuje, neboť jak zhodnocení společenské škodlivosti jednání žalobce, tak zejména i významu zákonem chráněného zájmu, považuje za vyčerpávající, logické a odpovídající smyslu výše citované zákonné úpravy. Podobné ohrožení stability pracovního trhu České republiky, veřejných financí a dalších zákonem chráněných veřejných zájmů oprávněně představuje možnost uložení pokuty až do výše 10 000 000 Kč a s ohledem na počet pracovníků, u nichž v daném případě došlo ke zjištění výkonu nelegální práce, vzhledem k následkům spáchání uvedeného přestupku v oblasti zaměstnanosti se všemi možnými

důsledky, ať již se jedná o možnost případného obsazení takových pracovních míst občany ČR, případně občany EU či cizinci ze třetích zemí s oprávněním k výkonu této práce, nebo vzhledem k možnosti nerovného odměňování cizinců při agenturním zaměstnávání, považuje krajský soud výši uložené pokuty za přiměřenou. Správně hodnotil žalovaný i skutečnost, že protiprávní jednání trvalo po dobu několika měsíců, kdy uvedení pracovníci vykonávali nelegální práci, čímž byli mj. postaveni do svízelné situace, kdy tuto činnost nevykonávali pro svého zaměstnavatele, nýbrž pro žalobce, a de facto pro společnost GGK a na jejím pracovišti. Správní orgán pak zjistil při svém hodnocení i polehčující okolnost, spočívající v tom, že žalobci bylo spáchání přestupku prokázáno poprvé a lze tak zdůraznit i moment preventivního prvku uložené pokuty.

42. Žalovaný pak tedy při hodnocení oprávněnosti výše uložené pokuty odkázal na závěry orgánu I. stupně, doplnil informace o dalším vývoji podnikání žalobce a uvedl, že při hodnocení výše uložené pokuty vedle funkce preventivní je nutné sledovat i funkci represivní. Zde odkázal na rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2006, kdy pod sp. zn. 1 Afs 50/2005 soud uvedl k potřebě vedení obviněného k důslednějšímu dodržování zákonných norem i nutnost přiměřeného zásahu do jeho majetkové sféry – „povinnost k sankčnímu peněžnímu plnění je vždy pociťována tíživě, ovšem i to je projevem jejího preventivního a represivního účinku; tyto funkce pokuty by přitom měly být rovnoměrně vyvážené“. To se dle názoru krajského soudu stalo a i na odůvodnění žalovaného v plném znění tak, jak uvedeno na str. 10 – 11 rozhodnutí tedy odkazuje.
43. Krajský soud shledal žalobu nedůvodnou, postupoval proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu zamítl.

V. Náhrada nákladů řízení

44. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný, nelze mu proto žádné náklady řízení přiznat, ve věci úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nevyčísлил.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. září 2022

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu